

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Partos és Noblet Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Tóth Csaba ügyvéd) által képviselt **Műsorszolgáltató Zrt.** (.....) felperesnek a dr. jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság a 2008. évi június hó 30. napján kelt 24.K.30.890/2008/5. számú ítélettel kiegészített, 2008. évi május hó 15. napján kelt 24.K.30.890/2008/3. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30 000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24 000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az alperes 651/2006. (III.22.) számú határozatának felülvizsgálatát kérte, melyben az alperes megállapította, hogy a felperes a műsorszolgáltatása során azáltal, hogy a kényszerprostitúcióval kapcsolatos főcím nélküli szpotot sugározta oly módon, hogy előtte az „Társadalmi célú hirdetés”, majd a végén „..... megbízásából” feliratot jelenítette meg, önreklámot tett közzé. A közzététel nem az arra megfelelő blokkban és az egyéb műsorszámoktól jól felismerhetően, optikailag és akusztikusan elkülönítve történt,

ezáltal megsértette a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 15.§-ának (1) bekezdésében foglaltakat, ezért a felperest az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja alapján 400 000 forint bírsággal sújtotta. A bírság kiszabása során értékelte, hogy a felperest négy esetben sújtotta korábban bírsággal a hasonló jogsértés miatt.

A felperes keresetében a jogsértés hiányának megállapítása és a bírságfizetési kötelezettség mellőzése mellett az alperesi határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2007. április 26-án kelt 24.K.32.499/2006/7. számú ítéletében a jogsértés hiányát állapította meg és az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Az ítélet indokolása szerint a szpot a bejátszás tartalma alapján figyelemfelhívásnak minősült, nem fogadta el sem a felperesnek a közszolgálati műsorszámra, sem az alperesnek az önreklámra vonatkozó érvelését.

A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.334/2007/5. számú végzésével az alperes fellebbezése kapcsán az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, ugyanis az alperes a jogsértést arra alapítottan állapította meg, hogy a felperes által közzétett szpot önreklám volt, amelyet a felperes nem az erre vonatkozó közzétételi szabályok alkalmazásával jelenített meg, míg a felperes e megállapítást érdemben abból a szempontból vitatta, hogy az adott szpot közszolgálati műsorszám volt, így az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdése szerint követelményt nem kellett teljesítenie. Az elsőfokú bíróság a felperes érveit azonban érdemben nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban az Rttv. 2.§ 19. pontjában meghatározott közszolgálati műsorszám fogalom, valamint a 2.§ 41. pontjában megfogalmazott reklámfogalom értelmezésével vizsgálta ha a perbeli szpot közszolgálati műsorszámnak tekinthető-e, avagy önreklámot valósít meg. A becsatolt kazetta megtekintése alapján aggálymentesen megállapította, hogy a perbeli szpotnak - bár tartalmazott tájékoztatásnak minősülő elemeket is - elsődleges célja a figyelemfelhívás volt, azonban nem abban a körben amit a törvény a közszolgálati műsorszám fogalmának meghatározásakor felsorol, ezért a perbeli szpot közszolgálati műsorszámnak nem minősíthető. Alaptalannak találta a felperes azon álláspontját, miszerint a perbeli szpot megfelel az Rttv. 2.§ 19. pont f) pontjában foglaltaknak, mivel a perbeli bejátszás nem tartalmazott tájékoztatást a mindennapi életvitelt segítő, a jogi és közéleti tájékozódást szolgáló, az egészséges életmódot, a környezetvédelmet, természet és tájvédelmet, közbiztonságot, vagy a közlekedés biztonságot elősegítő ismeretek terjesztése vonatkozásában. Az alperes helyesen minősítette határozatában a bejátszást önreklámnak, mert annak célja egyértelműen az volt, hogy a nézőben a műsorszolgáltatóról kialakult képet népszerűsítse, formálja, vagyis a műsorszolgáltató önmagát reklámozta. Erre utal a bejátszás végén a felperesi TV csatorna logója és az a felirat, amely szerint a bejátszásra a felperesi műsorszolgáltató megbízásából került sor, valamint ezt

támasztja alá az a tény is, hogy a narrátor által elmondottakat a felperes éppen az aktuálisan sugárzott és a témában vágó sorozatából készített képi összeállítása illusztrálta. Erre tekintettel az alperes helyesen állapította meg határozatában, hogy az önreklámnak minősíthető szpotot a reklám főcím nélkül sugározta a felperes és ezáltal megsértette az Rttv. 15.§ (1) bekezdésében foglalt követelményeket. A szankció kiszabásával kapcsolatban pedig az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes határozatában megindokolta annak szükségszerűségét, ezzel kapcsolatosan a kereseti kérelmét a felperes határidőben nem indokolta, az alperesi határozat e vonatkozásban is megfelel a jogszabályi követelményeknek.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes kereseti kérelmének megfelelően az ítélet megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint a kényszerprostitúció veszélyeivel kapcsolatos figyelemfelkeltő szpot az Rttv. 2.§ 16. pont b) pontjában meghatározott fogalomnak egyértelműen eleget tett. Ennek megfelelően a szpot helyes jogi minősítése nem önreklám, hanem közérdekű közlemény. Fenntartotta, hogy keresetváltoztatás részéről nem történt. Továbbra is a tévesen megállapított tényállásra és a hibás jogi minősítésre hivatkozott új érv felvetésével, melyet semmilyen törvényi rendelkezés nem zár ki. Önmagában az a tény, hogy a határozat téves jogi minősülésen alapul, megalapozza annak hatályon kívül helyezését, minden további körülmény bizonyítása nélkül is. A szpot önreklámként történő minősítése pedig téves. Mint közérdekű közlemény az Rttv. 15.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően került közzétételére, mint „Társadalmi célú hirdetés” főcímmel. A társadalmi célú hirdetés főcím tartalmilag ugyan arra hívja fel a nézők figyelmét, mintha közérdekű közlemény lenne feltüntetve, ezzel az Rttv. 15.§ (1) bekezdésében foglalt megkülönböztetési követelménynek a felperes eleget tett. Amennyiben a jogkérdésben az Ítéltábla elfogadja az alperesi érvelést, úgy kérte figyelembe venni, hogy a felperest az Rttv. rendelkezéseinek megtartására irányuló szándék vezérelte, amikor a szpotot a fenti főcímmel sugározta. Ennek fényében pedig a határozatban kiszabott bírság túlzott és a kiszabásánál mérlegelt információk tévesek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Utalt a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.535/2002/14. számú ítéletére, melyben kimondta, hogy az Rttv. a részletes fogalom meghatározás talaján áll, a törvényt megszorítólag kell értelmezni, nem lehet kiterjeszteni. E fogalom meghatározás körében „Társadalmi célú hirdetés” fogalma nem szerepel, ezen fogalom alatt szpotot nem közvetíthetnek, így nem fedí a valóságot az a felperesi érvelés, hogy az Rttv. nem írja elő, hogy a megkülönböztetésnél szó szerint a törvényi kategóriát kell feltüntetni. Az ítélet helyesen állapította meg, hogy a perbeli szpotnak az elsődleges célja a figyelemfelhívás volt, azonban nem abban a körben, amit a törvény a közszolgálati műsorszám fogalmának meghatározásakor felsorolt, ezért a szpot közszolgálati műsorszámnak nem tekinthető. A szpot önreklámnak minősül, mert annak a célja az volt, hogy a nézőkben a műsorszolgáltatóról kialakult képet népszerűsítse, formálja, vagyis műsorszolgáltató önmagát reklámozta.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdés a/ pontjában foglalt törvényi tényállás megvalósítását helyesen állapította meg, az okfejtésével és indokolásával a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

Az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a másodfokú bíróság utasítása szerint az alperesi határozat törvényességi vizsgálata körében elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a vitatott szpot betölti-e a felperes önreklámozásának célját vagy sem.

Az érintett műsorszám reklámértékkel bíró jellegének megállapítása jogalkalmazói jogértelmezési feladat. Ennek vizsgálatánál az Rttv. 2.§-ának 41.pontjában meghatározott fogalom törvényi tényállásának vizsgálatából kellett kiindulnia, mely szerint reklám az önreklámozás céljára felhasznált műsoridő a 28/A. pontban meghatározott műsorelőzetes kivételével. A reklám fogalmi elemei megvalósulásának vizsgálata során nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a cél elérése is fogalmi elem.

A törvényi tényállást a felperes megvalósította azáltal hogy műsorszolgáltatását a tárgyi műsorszámmal népszerűsítette, kiemelte ennek társadalmi fontosságát, ösztönző céllal felkeltette a nézők figyelmét szolgáltatásának igénybevételére, ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította.

A reklámhoz (önreklámhoz) kapcsolódik az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdése, mely az a/ pontjában kimondja, hogy reklámot, közérdekű közleményt, jótékonysági felhívást, politikai hirdetést e jellegének a közzétételt közvetlenül megelőző és azt közvetlenül követő megnevezéssel akusztikus módon elkülönítve alapvetően blokkokban kell közzétenni.

E jogszabályi rendelkezés megsértését az alperes megalapozottan, a reklám tényállási elemeinek a bemutatásával állapította meg, határozata jogszabályt nem sértett, ezért a felperes megalapozatlan keresetét az elsőfokú bíróságnak el kellett utasítania.

A felperes fellebbezésében előadottakat a másodfokú bíróság nem osztotta. Helytállóan hivatkozott az alperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében kifejtette, hogy az Rttv. a részletes fogalom meghatározáson áll, kiterjesztő értelmezése a törvényalkotó szándékával ellentétes.

Az Rttv. nem határozza meg a társadalmi célú reklám fogalmát, az Rttv. 2.§-ának részletes fogalom meghatározása körében nincs említve, így annak megvalósítása nem is vizsgálható, míg a közszolgálati műsorszám törvényi tényállása hiányzik, ahogyan az elsőfokú ítélet megállapította.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg a fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2009. évi január hó 15. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül: